FLORUS LUGDUNENSIS. RUPERTUS TUITIENSIS
Zwettl, Ende 12. Jh.
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31662
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

inq̃b: ds. ac deinde subinferat̃ scl̃i hui
excecauit mtes infideliũ. hoc ē infid
liũ scl̃i hui mtes excecauit. Sed istis n
placet. ut bon ds mtes excecet aliq.
Non enī adtendit saluatoris ūba dicen
tis. ego in hc mundũ ueni. ut q̃ n ui
dent uideant. & q̃ uident ceci fiant.
Iue g q̃ secm aplicam sententiã cui
uult miseret. & quē uult obdurat.
preludubio quē uult illuminat. & q̃
uult excecat. Sed n ē inq̃tas apd dm.
cui die ecclia. miam & iudiciũ canta
bo t dne. Illuminat g mia. excecat
iudicio utrq; eqssimo & si occultissi
mo. Inserutabilia s enī iudicia ei. cui
tam dr: sedisti sup thronũ q̃ iudicas e
qtat̃. Hinc dc moyses & iphe seruiẽ.
qs iustos fine dubio dns ipse testatur.
Horũ q̃ppe iudi sepulchra destruebant &
monumta ornabant. qb: die edificati
sepulchra iphe & ornatis monumta
iustor. Sed illi oms si prepis dispensa
tione uetis testamti munistrabant figu
ras. ad nouũ testamtũ q̃ muis n dũ
reuelatũ p di grãm p tunebant. Ex li
hanc sententiã pleriq: bro st̃ faustũ.
in m tta distinguunt. ut uerũ dm di
cant excecasse infideliũ mtes. Cũ enī
legunt. inq̃b: ds. suspendit punctuatio
ne. ac te infert. scl̃i hui excecauit mtes
infideliũ. q̃a & si tta n distinguas. s: ex
ponendi grã tta ūbor ordinẽ mtes. in
quib: ds excecauit mtes infideliũ scl̃i
hui. idc q̃ in illa distinctioe sensus elu
cet. Pot enī talis oratio q̃ excecant̃ m
tes infideliũ. secm q̃ndã modũ p tunet
aduerũ dm. qd n facit malicia s: iusti
cia. sic idc paul alibi die. nũq̃d iniqui
ds q̃ infert ira. tte alibi. qd g dicem
iniqt. nũq̃d iniqtas apd dm. absit. Mo
yses it. dicit. miserebor cui miserebor.
& miam pstabo cui misericors fuero.
Cũ g pmisisset qd inceusse retinendũ
ē. n ee iniqtate apd dm. & paulo p
adtende q̃d dicat. Si aũ uolens ds oste
dere potentiã suã adtulit in multa pa
tientia uasa ira q̃ pfecta s in pditionē.
& ut notas facet diuitias glie sue inua
sa mie q̃ ipauit in glam. & ceta. Certe
hc nullo m dici pot aliũ dm ee q̃ oste
dit ira. & demonstrat potentiã suã in
uasis q̃ pfecta s ad pditionē. & aliũ q̃
ostendit diuitias in uasis mie: Ha unũ
eundeq: dm face; utrũq: aplica doctina
testat̃. Hinc ē & illud. ipe hoc tradidit
illos ds in concupiscentias cordis eor in
munditiã. ut contumelis afficiant cor
pora sua in semetipsis. & paulo p. ipe
tradidit illos ds in passiones ignomi
nie. Ite paulo p. Et quõ n pbauerẽt dm
habe in notitia. tradidit illos ds in re
pbu sensũ. Ecce qm uerus ds & iust. ex
cecat mtes infideliũ. Heq: enī unq̃ in
his apli ūbis q̃ memorauit alt ds in
tellect ē. qm ille q̃ filiũ suũ misit di
centẽ. In iudiciũ ueni in hc mundum.
ut q̃ n uident uideant. & q̃ uidet ceci
fiant. Ha & hic satis apparet mtib fi
deliũ. qm ds excecet mtes infideliũ.
Precedit it. aliq̃d occultũ in occultis, u
ds agat iustissimũ exam iudiciũ suũ.
ut q̃ rundã mtes excecent̃ q̃ rundã illu
minent̃. cui uissime dictũ ē. iudicia
tua abyssus multa. Cui pfundtatis
in penetrbile altitudinẽ apls admira
tus exclamat. O altitudo sapie diuitia
rũ & scientie dei. qm inserutabilia s
iudicia ei. & ceta. Illuminatio e
uangli glie x. q̃ ē imago dei. Ex lib
mago. & eqlitas. & si q̃ thronũ lxxx. in.
multitudo distinguenda s. q̃a u ima
go sunuo simultudo ē. n sunuo eqli
tas. u eqlitas sunuo simultudo. n ē
sunuo imago. u simultudo. n sunuo
imago. n sunuo eqlitas. ut in specto
ē imago q̃a de expressa ē. Est & ne